

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Instrvctio R. P. Bartholomæi Riccii Societatis Iesv
Theologi De Modo Recte Meditandi De Rebus Divinis**

Ricci, Bartolomeo

Mogvntiæ, 1605

6 De Colloquiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59608](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59608)

Domino dicit Psalmista *speciosus forma praefilijs hominum*. Et postquam fuit flagellatus, dicit Isaias: *Non erat ei aspectus, neq; decor.*

SIMILITUDO denique & Dissimilitudo in quantitate percipitur, ab oculo & tactu. Quod quia manifestum est, facio finem de sensibilibus communibus.

De Colloquijs.

C A P. V I.

COLLOQUIVM significat sermonem cum alio habitum, quæ vox postea translata est ad sermonem, qui cum Deo in orationibus & Meditationibus instituitur. Potest autem fieri primo mentalibus tantum verbis, hoc est, intus mente, ut nullum verbum ore proferatur, sicut in primo regum fecit Anna in pulchro illo, affectibusque pleno ad Deum alloquio. *Domine exercituum, si aspiciens sideris afflictionem famula tua, & recordatus mei fueris, nec oblitus ancilla, dederique serua tua sexum virilem, dabo eum Domino omnibus diebus vita eius, & nouacula non ascendet super caput eius.* Quam orationem, inquit scriptura, in corde factam. *Loquebatur, inquit, in corde suo, & non mouebantur labia eius mouebantur, & non*

pensa

penitus non audiebatur. Secundo potest fieri colloquium oratione vocali; verum id non conuenit fieri, nisi quando homo est solus, vt fugiat vanam gloriam, & non incurrat notam hypocritæ.

DICAM autem primo, ad quos solent fieri Colloquia. Secundo, de qua materia. Tertio quo modo Quarto, quo tēpore. Quinto, quot fieri queant. Omnia a sumam ex libello Exercitiorum B.P. nostri IGNATII.

QVOD ad primum attinet, solent primo institui ad DEVM Dominum nostrum eo modo, quo ille facit post primum punctum Meditationis de excitando in nobis amore diuino. SVSCIBE Domine vniuersam meam libertatem, accipe memoriam, intellectum, atq; voluntatem meam. Quicquid habeo, vel possideo, mihi largitus es, id tibi totum restituo, & me tua prorsus voluntati trado gubernandum. Amorem tuū solum cum gratia tua mihi dones, & diues sum satis: nec aliud quicquam ultra posco. SECUNDO solent fieri ad quamlibet trium diuinarum personarum, vti docet in Meditatione de Incarnatione. Colloquū, inquit, postremo subijciam disquisitis verbis, quibus diuinam quamlibet Personam dignè valeam compellere. TERTIO ad Christum, qua homo est, vt ait in secundo colloquio

quo Meditationis de vexillis. **QUARTO** ad beatiss. Virginem, ad quam dirigit primum dictæ Meditationis Colloquium Imo in omni meditatione, in qua plura vno facit colloquia, semper primum dirigit ad illam. **QUINTO** ad Angelos & alios Sanctos, vt dicit in puncto quinto Exercitii secundi primæ hebdomadis *In exclamationem*, inquit, *prorumpam, quomodo angeli me custodierint, suiq; etiã tuuerint suffragij: quomodo Sancti pro me intercesserint* **SEXTO** ad omnes creaturas sensibiles, vt est in eodem loco. *Quomodo creatura omnes (discursu facto per singulas) me sustinuerint tamdiu. Et huc uq; Vinum sustinuerint*. Septimo, etiã ad illas, quæ sunt sensuum expertes, vt arbores, plantas, herbas, & similes. Ita ipse ibidem, *Et terra germina debita & iudicta loco mihi seruiuerint*. **OCTAVO**, imo & ad inanimatas, vt cælum, elementa, & cætera. **ULTIMO**, potest etiam homo in se conuertere sermonem, arguendo seipsum, vt fit in primo Colloquio primi Exercitii in prima hebdomade. *Arguam, inquit, insuper me. percontans, quid hactenus dignum memoratu egerim pro Christo.*

Quod ad secundum attinet, id est, ad materiã Colloquiorũ, ea præscribitur primo in Colloquio secunda Meditat. primæ hebdomadæ.

madæ. *Terminanda*, inquit, erit demum meditatio hac per Colloquium extollendo infinitã Dei misericordiam, quod vitam ad hunc vsq; diem prorogauerit, & gratias pro viribus agã. Secundo, in colloquio primi exercitii tertie hebdomadæ. *In Colloquijs*, inquit, aliquid est petendũ, iuxta presentis rei rationẽ, & vel prout sentio in me consolationem, & vel perturbationẽ, prout virtutem vnã, & vel alterã expeto: prout in hanc & vel illam partem de me statuere intendo: prout et de re, quã contemlor, tristari & lo vel latari. Deniq; postulandum erit illud, quod circa rem certam aliquam maxime desidero.

Quod ad tertium, id est, Modum spectat, Dico ea verba seligenda, quibus maximè affectus animi exprimãtur, vt dicitur in Colloquio meditationis secundæ, in hebdomade secunda. Facileq; assuefacies te ad illa excogitanda, exigua etiã industria adhibita, si attentẽ & crebro perlegas B Augustini Soliloquia, & S Bonaventuræ pharetram, quia abundant huiusmodi verbis. Secundo dico debere fieri cum confidentia, & quasi familiariter *Colloqui enim proprium est*, ait P. Ignatius in colloquio primæ meditatio primæ hebdomadæ, *Vt fiat sicut amici sermo ad amicum*. Tertio, cum affectu reuerentiæ & timoris, *Vt serui ad Dominum*, sicut ibidem dicit.

cit. nunc gratia. aliquid petendo, nunc culpam aliquam incusando meam: interdum propria qualibet communicando, ac petendo consilium super illis, sine auxilium. Quarto, verbis officiosis, & reuerentiæ plenis, non vsurpando vocem T V, vel V O S, ad sanctos, vel DEVM, vt monet annotatione tertia. *Aduertendum*, inquit, in operatione, qua precipue est voluntaria, cum Socio, aut mente cum Deo loquimur, vel sanctis eius maiorem à nobis exigi reuerentiam, quam dum & sum intellectus circa intelligentiam potius moramur. Cuius ratio forte est, quia modus ille humilis & reueres loquendi facilius nos mouet ad deuotionem, quæ maxime postularur in Colloquiis.

Quod ad quartum, id est, NUMERVM attinet, dico conuenire, vt in fine cuiusque meditationis instituantur, vt liquet ex toto libro Exercit. Deinde dico, posse fieri vnum post quodlibet Meditationis punctum: sic enim fit in Contemplatione de excitando in nobis amore Dei. Tertio, quoties impetus spiritus ad hoc impellit, vt docet in Exercitio tertio primæ hebdomadæ *Deinde*, inquit, *occurrente nobis spiritali motu ad Colloquia Veniemus*. Vbi nota, etiam si hæc soleant esse meliora, vt hic dicitur, quia fiunt cum ardore interno, qui

qui accendit cordis affectum, vt etiam prorumpat in verba : tamen posse etiam fieri, cum ille ardor spiritus abest, imo possent fieri ad excitandum spiritum, sic enim paulatim incalesceres, & inflammatus longe feruentius ea perficeres. *Sape enim*, inquit, B. Bernardus, *corde tepido & arido orationi incumbimus: persistentibus autem repente infunditur gratia. Quibus studium est orare frequenter, experti sunt, quod disco.* Denique vt finem faciam, Colloquiorum copiam affatim, si velis, suppeditabit tibi Ioannes Bernardus, in suis de passione Domini discursibus, siquidem omnes contexti sunt ex pulchris variisque Colloquiis.

T R A-